

Tekst og foto: Stefan Hammerich

Kajakroer går til himmels...

I 2020 søgte jeg mig som pilot for en dag...

I 2025 ville jeg forsøge mig med svæveflyvning.

Instruktion inden afgang.

SKAL JEG RO KAJAK ELLER GÅ OVER TIL SVÆVEFLYVNING??

Når man som jeg er blevet 72 år, er det absolut på høje tid at gøre op med sig selv, hvilken sport eller hobby man skal dyrke de næste 50 år. Jeg har roet kajak i snart 15 år, og sammen med min bedre halvdel Hanne har vi skrevet artikler til alle landets kajakmagasiner fra 30 landle Verden rundt. Alligevel har jeg gennem rigtig mange år flirtet med tanken om at komme tættere på himlen end at sidde i en kajak, og derfor denne lille beretning.

ALTSÅ, HØR LIGE HER...!

Det kan da vel ikke være så svært at flyve svævefly? Jeg mener, med et par "manometer" og en "støvrind" og to fødder, så er det jo ikke meget anderledes end en havkajak... eller er det?

Jeg får lige nogle år tilbage, for i 2020 tog jeg mig endelig sammen og kontaktede Fligbt 4000 i Roskilde, for at blive pilot for en dag. På samme tid havde jeg taget kontakt til Rune fra nærværende magasin, og spurgt om det ikke var en ide at sætte kajakporten op mod flyvning med motor og lave en artikel om det. Det fandt Rune en god ide, og det blev til en sjov lille artikel i FLYV, som man kan læse i magasin nr. 6. fra 2020. Det blev som sagt en god oplevelse, men... min konklusion var nu alligevel, at jeg nok var bedre tjent med kajaken.

Der er nu gået nogle år, og jeg er stadig tiltrukket af ideen om at lære at flyve. Derfor vil jeg gøre et nyt forsøg, denne gang med svæveflyvning. Jeg har taget kontakt til Bjørn i Nordsjællands Svæveflyvningklub i Gørlose, og aftalt at få en prøvetur i august.

NED I "SARDINDÅSEN" OG AFSTED

Vi står og ser ned i cockpitet på et af de to svævefly, og i løbet af dagen skal bringe 20 interesserede personer rundt i den lokale himmel, så de kan se, om svæveflyvning er noget for dem.

Rent umiddelbart ser det meget overaskende ud med to stole placeret efter hinanden og synkromt udstyr i begge pladser, bestående af ti "manometer", to pedaler og en styrepind.

Svæveflyet skal i dag i luften med flyslæbtart, hvortil klubben's eget slæbely skal gøre arbejdet. Der gives en god instruktion om instrumentering og flyvningsplanlagte forløb, ligesom man forsynes med en faldskærm "just in case".

Der er ikke meget plads i cockpitet, og man sidder som i en sardindåse, når 3-punktselen er spændt til. Johan er pilot og fortæller at under starten, hvor

vi trækkes hen over græsstråben, føles det som at køre i en trillebør med 100 km i timen hen over en pløjemark. Det her jo umiddelbart morsomt, men da slæbelyet, som trækker os, sætter i gang, er jeg helt med på hvad han mener.

HER ER KNAGE'NIG STILLE.

Det går hurtigt med at komme op, og vi "hænger på" med slæbemaskinen foran os, indtil vi har nået en højde, hvor vi kan klare os selv. Her er stille. Kun vinden mod cockpitet "hvisler", som vi bevæger os hen over landskabet.

Johan spørger, om der er noget specielt jeg gerne vil se, og jeg har da meget lyst til at se den nye bebyggelse i Skejving, hvor vores søn og svigerdatter bor. Det er intet problem, og i løbet af minutter er vi over stedet. Johan spørger, om jeg vil tage et par gode fotos, og hvem vil ikke det? Johan foretager et drej mod højre, og pludselig føler jeg, at jeg ligger vandret i "sardindåsen" med nesen trykket mod plexiglaslæget over cockpitet. Det er godt nok en oplevelse, og billederne blev fine nok.

Efter et kvarter begynder vi indflyvningen til Gørlose, og cirkler rundt indtil vi er klar til at lande.

Hvis jeg skulle have glemt fornemelsen af at køre i en trillebør med 100 km i timen over en pløjemark, så får jeg genoplivet denne serene oplevelse, da vi sætter hjulene på græsset. Super tur, Johan – tak for den.

NÅ, MEN HVAD FIK JEG SÅ UD AF DET?

Det var absolut en oplevelse! Dog vil jeg sige, at den svæd jeg fik på panden ved at flyve med Knud i Cessna'en, slap jeg for i svæveflyet, for der var alt overladt til Johan. Under flyvningen spurgte jeg Johan, hvor lang tid det tager at tage et såkaldt S-certifikat til svæveflyver. Han sagde, at det nok meget sn på, hvor gammel man var. En ung person på 17 ville kunne tage det rimeligt hurtigt, men en ældre person ville det tage op til 3 år.

Ligesom skomageren bør blive ved sin læst, kommer jeg til at blive ved kajaken. Når det kommer til stykket, er jeg nok bedst tjent med at blive i min kajak, men jeg er født nysgerrig og vil aldrig stå tilbage, hvis der skulle komme en chance for at prøve noget nyt og spændende.

En stor tak til gæsterne i Nordsjællands Svæveflyvningklub for en fin dag.

I luften høres kun vindens hvislen mod cockpitet.

I et højdrak - og med nesen trykket mod plexiglaslæget - lykkes det mig at fotografere Skejvings nye bebyggelse.

Det var absolut en oplevelse!!

Nordsjællands Svæveflyveklub:

Klubben blev stiftet i 1943 og er den største svæveflyveklub i Danmark med over 150 aktive medlemmer. Klubben har de sidste 40 år haft egen flyveplads med hangarer og klubfaciliteter på Gørlose Svæveflyvecenter, beliggende mellem Hillerød og Slangerup. Klubben anvender både spilstart og flyslæb som startmetode. Til flyslæbstartene anvendes en Piper Pawnee.

